

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 3 MARTS 1973 58. ÅRGANG

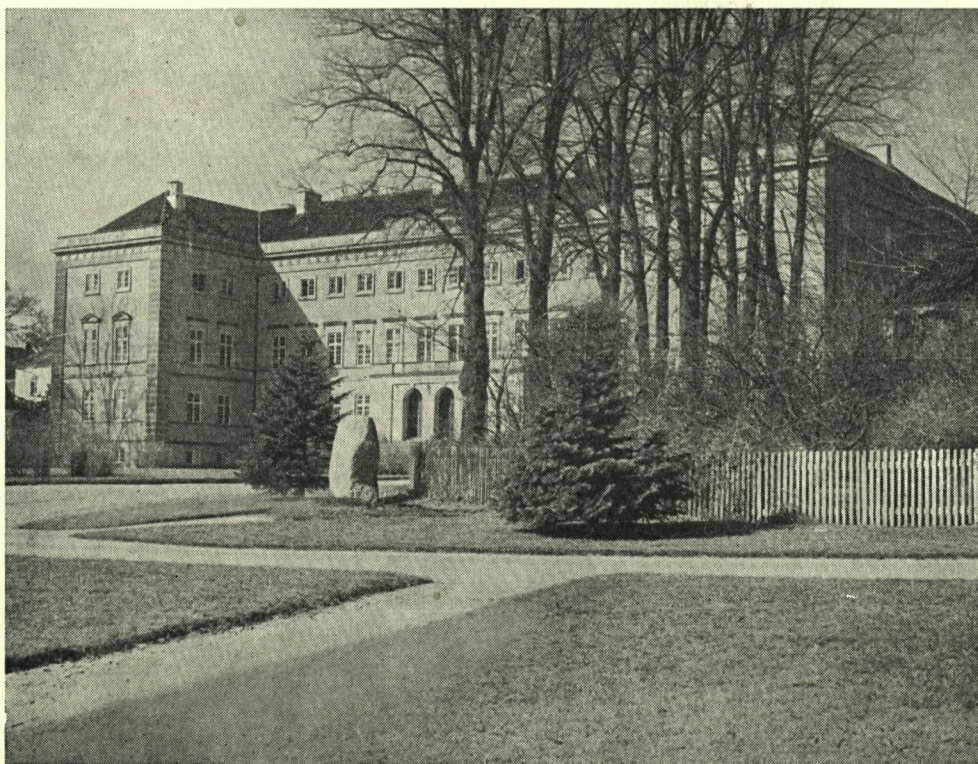

Foto: Hagan Hasselbalch

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

Her er plads til en mellemstor
annonce!

EMULSION A/S

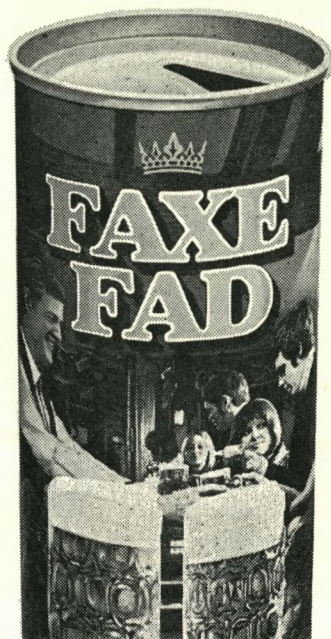

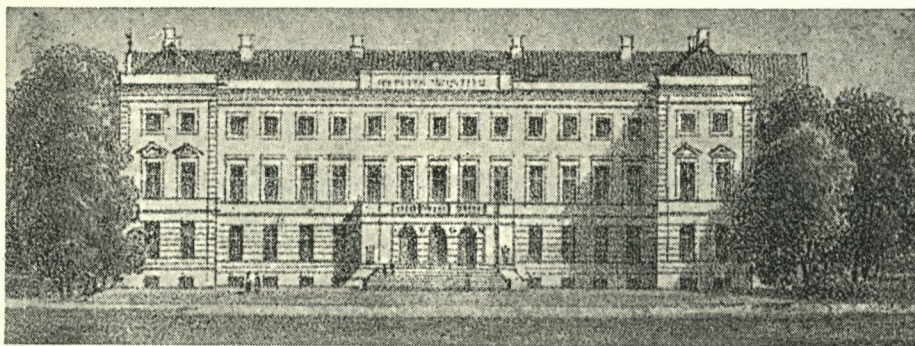
non-ioniske emulgatorer til levnedsmiddelindustrier og tekniske formål

FABRIK OG LABOR
PALSGAARD
JUELSMINDE

SALGSKONTOR
RAADHUSPLADSEN 16
KØBENHAVN V

**Mere øl.
Mere smag.
Mere stemning.**

Academia Sorana

efter gammelt st

SORANER-BLADET

MARTS

58. ÅRGANG

NUMMER 3

ASSER RIIGS TROP

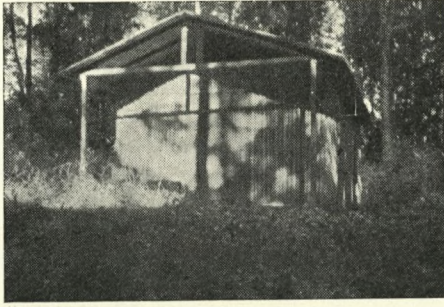
Sorø Akademis skoletrop fra 1930 til 1972

Der er nok nogle gamle soranere, der med en vis vemod har erfaret, at Asser Riigs trop er blevet nedlagt d. 1. januar 1973. Den nye skoleordning, hvorved vi mistede de to laveste klasser, 1. og 2. mellem, medførte et fald i medlemstallet, og lørdagsfriheden gjorde resten, idet navnlig de mindre elever i stort tal rejste hjem hver weekend, og dermed var dens skæbne beseglet. Hytten i Bromme skov, lejrmateriellet, de to hytter på Kongebrovej og kassebeholdningen på ca. 350 kr. overgik til byens spejdere: Karl af Riises gruppe under Det Danske Spejderkorps, der tæller 150 medlemmer efter sammenslutningen med de blå pigespejdere.

Spejderbevægelsens historie i Sorø er aldrig skrevet, men materiale dertil findes på Sorø Akademis Bibliotek i form af Asser Riigs arkiv, gamle patruljedagbøger, tropsrådsprotokol fra 1921, en dagbog ført af lektor Lauritzen (»Gamle

Laf«), Sigurd Strangens bog fra 1927: »Tropsfører Krølles Trop«, der kom i 15.000 eksemplarer og giver morsomme snapshots med rigelig lokalkolorit fra troppens liv, og 25 års jubilæumsskriftet fra 1947. Hvis nogen, der læser dette, skulle være i besiddelse af arkivalier, der har interesse i denne forbindelse, vil biblioteket være meget taknemmeligt for at blive betænkt hermed. På forhånd tak! (Specielt Hjortepatruljens dagbog fra 1930-35).

Gamle Laf må nævnes først - født samme år som verdensspejderchefen Robert Baden-Powell (1857) tog han spejderarbejdet op i 1921 og var aktiv til sin død 10 år senere. Han lagde en solid grund, som senere generationer byggede videre på. Navnet Asser Riig stammer fra 1923, og snart efter var der 1. Asser Riig for alle drenge, både fra by og skole, og 2. Asser Riig kun for alumner.

Den gamle hytte i Bromme skov.

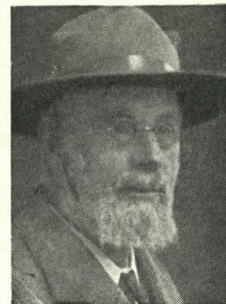
Den 31. januar 1930 vedtog tropsrådet, at Asser Riig skulle være skoletrop og valgte Raaschou-Nielsen til formand, og siden den tid har de skiftende rektorer været formænd, dog afløst af lektor Ove Christensen i mindre intervaller på grund af dødsfald (rektor Bohn og rektor West). Troppens ledelse har også siden 1930 været varetaget af en række af skolens lærere i kortere eller længere tid. Det ville føre for vidt at nævne navne og sikkert kun kede læserne, og derfor skal her kun drages nogle minder frem fra 40 år.

Den, der skriver dette, husker tydeligt, at tropsføreren, senere rektor Johannes Jørgensen, bad ham om at gå op til købmand Kristian Petersen (Fa. Petersen og Jørgensen) og hente tropsrådsprotokollen, og protokollatet den 31. januar 1930 viser, at det var lige netop ved overgangen til skoletrop.

Samme år var der en legendarisk sommerlejr i Midtjylland, som i humoristisk stil er beskrevet i et jubilæumsskrift for troppen fra 1947 af en af »sheikerne« under navnet Ferdinand. Deltagere i turen afslører ved kritisk nærlæsning, som nu er så moderne, at det må være daværende adjunkt Damgaard Sørensen, der er forfatteren. Organist Andrup var også med som sheik, der vist nærmest må oversættes som hyggespredere. Turen varede 14 dage og

kostede 15 kr. pr. deltager. Det var tider. Deltagerne mindes nogle kæbesnitter, der var indkøbt i en brugsforening. De blev kogt, stegt og fik andre behandlinger, uden at de blev mere møre af det, og det eneste forsonende moment ved dem var den sovs, som artiklens forfatter lavede en sen aften ved Himmelbjergets fod.

Året efter var der en endnu mere fantastisk sommerlejr, 16 dage i Västergötland for 35 danske kroner. Lektor Balslev, der havde afløst Andrup som sheik, beskriver denne tur og dvæler ved mange episoder, bl. a. da vi om morgenen tidligt slæbte cyklerne op på Hunneberg i nærheden af Skara, rejste teltene og gik i poserne efter at have rejst Dannebrog. Kort efter ankom en »kronojägare«, der ikke just stilfærdigt gjorde os opmærksomme på, at vi havde »okuperet« et stykke af Kong Gustaf d. 5.s private elgjadtdistrikt. Han lod sig dog formilde. Senere lå troppen på Kinnekullen i tre døgn i uafbrudt regn, og da Torben Andersens fødselsdag skulle fejres, kom mælken til chokoladen først til at koge ved 11-tiden om aftenen! Og endelig var der lunchen hos skibsreder Philipsen på Hjälmaled ved Alingsås, hvor spejderne først var blevet tvangsfodret en time før, men stillet overfor det lækre smörgåsbord åd så fantastisk,

Gamle Laf.

Sommerlejr.

at man aldrig havde set noget lignende.

Og det fortsatte år efter år. Snart var det Vendsyssel og snart Bornholm, og så kom Bolles tid og Sorte Nilles, og i julen 1942 brændte hytten i Bromme, troppens hjem og faste tilholdssted. Gamle Laf havde fået den bygget, den var ganske vist ved at rådne op og lignede en liggende, døende kamel, men den efterlod et savn og en brandforsikringssum på 1456 kr.! Først i 1947 lykkedes det at få rejst dens afløser, en svensk tømmerhuggerhytte, næsten på samme sted med udsigt over Bromme Lillesø. Den kostede 15.000 kr., men den var også meget bedre; tagbjælkerne fra det gamle hus brændte på indvielsesdagen i pejsten i det nye hus, og traditionerne fulgte med, for ingen spejder i troppen kunne tænke sig en anden placering, for »dine øjne stråler, og din mund smiler, for du og jeg og alle gutterne skal ud i Bromme skov. Det er derude, hvor fuglene synger: drossel, stillids, nattergal, bogfinke og solsort. Det er derude, hvor skovbunden er blødt, fløjlsgrønt mos, gyldne strå, visent løv, hvide anemoner, skovvioler, bukkar og lærkespore. Det dufter sådan af skov, forstår du, af rigtig skov, en blanding af gran, birk og bøgeløv, grønt mos, græs og sol. Derude ligger trops- huset, og derude har troppen sit hjem under den frie blå himmel, midt i natu-

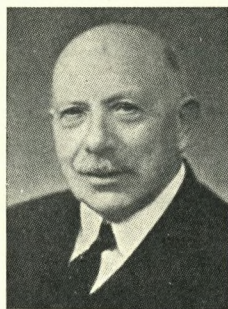
ren«, siger Sigurd Strangen.

Hvis denne hyttes vægge kunne tale, ville man høre meget om juleture, migo- og buffaloløb og patruljeturne ikke at forglemme, hvor man var sig selv og for en weekend smøgede skolens bånd af sig og hyggede sig. Det skete undertiden, at det strenge reglement blev overtrådt, men hytten var et fristed og følte af nogle i det mindste som en sikkerheds- ventil, når presset blev for hårdt.

»Hendes gang var som vindens viften i præriegræsset, hendes øjne strålede som nattens stjerner, hendes lange sorte hår skinnede som ravnens fjer i solskinnet, og perlebroderierne på hendes kjortel var skønnere end præriens blomster- flor i det tidlige forår. Mange unge høv- dingesønner har været i hende faders wigwam med wampunsbælter og præ- riens skønneste isabellafarvede heste, men til ingen af dem ville han give sin datter, der var hans stolthed og glæde.

Men en aften, da hun gik ned til flo- den for at hente vand, stod der pludselig en ung kriger foran hende...«

Pludselig hørtes hovslag; ned ad skov- vejen mod patruljen kom en hest gal- perende, og i skæret af den søvnige fla- germuslygte i træet så en ung indianer- kriger på dens ryg med nøgen, bemalet overkrop og fjerhætte. På saddeknapp- en foran ham hang en ung indianer-

Rektor Raaschou-Nielsen.

pige tværs over hesten. Hendes lange sorte fletninger dinglede, men hun rørte sig ikke. Drengene sprang til side, og rytteren forsvandt i skovens mørke...

Det var optakten til et af buffalo-løbene for mange år siden. Troppens skovmænd savnede ikke fantasi og lyrisk åre, når disse spændende løb i eventyrlig ramme skulle laves. Illusionerne skulle helst bevares, og det stillede store krav til arrangørerne, de skaffede heste og vogne, lånte udstyr og brugte deres fantasi og løste de mange opgaver dygtigt. Nye ideer og aktuelle grundlag fx. jagten på den afskuelige grundlag fx. jagten på den afskyelige snemand, migoen fra Himalaya,

Sommerlejrene var heller ikke altid almindelige. Et år var vi oppe ved Gol og arbejdede for kosten sammen med norske spejdere og ryddede skov og krat for Åbjöra Kraftanlæg, der skulle have en sø dæmmet op, hvor den norske spejderchef blev nervøs, da vi satte ild på 400 bål langs kysten til hans ære. Den tur gav os blod på tanden, så vi efter Aage Marcus Pedersens deltagelse i skovarbejde i Värmland i sommerferien på hans råd tog derop med 50 mand året efter og tjente 9.000 kr. til nye telte på 3 uger, og 36 mand blev der en uge til for at tjene penge til sig selv.

Året efter var vi i Lappland med 34 mand og deltog i den første spejderlejr nord for polarkredsen ved Abisko: »Midnattssollägrret« i 1954. Nej, hvor var der myg! Det barske fjeldlandskab, de hvide toppe, Lapporten gjorde indtryk på deltagerne, men hvad havde de med hjem? Et lille citat fra Bjørns dagbog:

»I en lang kolonne travet vi opad, og så støder vi på en bjergbæk. Vi er trætte og svedige, ser på hinanden. Hvil! Rygsækkene lægges. 50 meter oppe er et lille vandfald. Straks smider vi tøjet og løber splitter nøgne op til det. Vi kaster os ind under det iskolde vand og

skyller støvet af os. Tørstigt skyller vi krop og svælg.

Men ikke længe efter sidder vi op mod hver sin rygsæk og ser betaget ud over det storslåede landskab. Det er, som om begrebet tid ophæves, man sidder bare og ser, lader blikket glide ind gennem de store gletsjerdale, op og ned ad de vældige tinder. Så går det igen opad, endnu en times møjsommelig stræben, før vi endelig er på toppen. Det uforklarlige, man føler risle gennem sig, når man endelig er oppe. Det er, som om al trætheden forsvinder, man føler sig fri og lykkelig.

Længe dvæler man ikke. Kortfolkene samler sig og diskuterer ruten videre frem. Det er herligt at stå på toppen og se kortets linier for sine fødder. Endelig når vi hjem til lejren. Den krydrede røg af dværgbirk kildrer i næsen, og snart breder madlugten sig. Klokkeren er 23, endnu skinner solen over fjeldene, snart vil solen synke under bjergkammene en times tid og efterlade dalen i et forunderligt lys, der både er stærkt, fyldigt og blødt, og himlen vil være rød i nord. Jeg går en lille tur. Stille møder jeg begrebet lykke, og forener mig dermed her i denne rene ro, der helt får sindets bølger til at lægge sig.«

Sommerlejren på Færøerne i 1964 blev en af de helt store oplevelser. Troppen udnyttede skamløst sine soranske kontakter. Leivur Lützen og frue og sønnen Jørgen gjorde det utrolige for os, skaffede os rigsombudsmandens skib i to dage, så vi fik set flænsning af to finhvaler og havde kød med hjem til store bøffer (1 kr. pr. kilo) og var i Klaksvig og rundt om Ennibjarg, der går 700 m lodret ned i havet, og så lærte vi på Olaiaftenen, da Tórshavn stod på den anden ende, at danse færødans, for slet ikke at nævne sejlturen derop med vindstyrke 11 ved Shetland!

Minderne er mangfoldige, og de er forskellige for dem, der i kortere eller

længere tid har været med i troppens liv. Husker du husbyggeriet i Småland sammen med Christian Kanon og Bill, hvor vi på tre uger byggede et rigtigt blokhus på 50 m², men vi var også et halvt hundrede stykker om det.

»Mindet vel lader som ingenting, er

dog et lønligt kildespring« står der på Fraterbrønden, og det passer! Redaktøren har ved sin opfordring fremkaldt denne artikel, der bedes betragtet som en hilsen og en tak til gamle venner for mange gode fælles oplevelser i svundne tider. S.

Skolen, Bladet og Udviklingen

Kære Kurt Stecher!

Dit Indlæg i »Soranerbladet«s Januarnummer har provokeret mig til følgende:

Helt rigtigt, at det var ønskeligt, om flere og flere vilde slutte op om Redaktøren med selvstændige smaa Artikler eller ved at holde ham à jour med alt af Interesse for gamle Soranere. Men, skyd ikke paa Redaktøren! Kun faa gør sig klart, hvad det kræver af Indsats – og giver af Skuffelser – i sin Fritid con amore at skulle skaffe Stof til Bladet hver Maaned. Al Respekt for Redaktionen, den giver os et Blad, der rager op over de fleste Skoleblade.

Jeg kan ikke lide Ordet »Snobbekalender«, som du bruger i Punkt 2. De fleste af os ønsker da gerne at følge med i, hvordan det gaar vore gamle Kammerater, at de avancerer, at de gør en bemærkelsesværdig Indsats for gamle Danmark, at det er lykkedes dem at »krone Skolens Ungdomsværk, vise det har gavnet«, som vi sang, dengang vort Livsmod og vor Begejstring ikke var gusten.

Punkt 6, de »svulmende Referater af Soranerfrokosterne«: Ja, maaske, men

du maa da indrømme, at de er skrevne med letflydende Pen og ofte giver lidt Oplysning om, hvad der foregaar paa Skolen og indenfor Soransk Samfund, og det livlige Referat lokker flere og flere til Grand Café hver første Torsdag i Maaned.

Endnu et. Du skriver: »men (Uniforms)oprøret blev en Succes, idet Rektor gav efter«. Der er du paa Vildspor, du skal højere op, op i Ministerierne, ind i Politikernes Sfære, ind i de Kredse, hvor man »snobber« (her er Udtrykket rigtigt anvendt) for Ungdommen og søger at vinde den for enhver Pris. Du bor langt fra Sorø, skriver du (og dermed langt fra Den røde Bygning), du skulde blot vide, med hvilken Kynisme og Foragt for Menneskers Stræben og Maalsætning, man handler derinde – under Demokratiets Maske.

Sluttelig: jeg deler din Sorg over, at Fønixknappernes Tid synes at være endt, men jeg er ikke enig med dig i, at Skolens gode Renommé vil forsvinde, i hvert Fald ikke saalænge Rektor og Størsteparten af Lærerkollegiet holder ud. Tiden staar ikke stille. Forandringer skal til, det maa baade du – fra 1949 – og jeg – fra 1909 – affinde os med. Ellers vil vi med Rette blive betragtede som forbenede.

Altsaa: Frisk Mod, Antonius.

Herluf Krog-Meyer (R 1909)

Generalforsamling

Soransk Samfunds ordinære generalforsamling afholdes torsdag den 26. april 1973 kl. 20.00 i Hotel 3 Falkes Selskabslokaler, indgang: Howitzvej 2, København F.

DAGSORDEN:

1. Bestyrelsens beretning om virksomheden i det forløbne år.
2. Fremlæggelse til godkendelse af regnskab for 1972 for Soransk Samfund, Soranerbladet og de under Soransk Samfund hørende legater, alt i revideret stand.
3. Forelæggelse til godkendelse af budget for 1973.
4. Behandling af eventuelle indkomne forslag fra medlemmer, jfr. herved vedtægternes § 5, stk. 2.
5. Valg af medlemmer til bestyrelsen. Efter tur afgår: Arne Østergaard, Bjørnestad, Kamman, Starup og Jonas Bruun. De to sidstnævnte ønsker ikke genvalg.
6. Valg af revisor.

Replik til Stecher

Det er hyggeligt, når en ny røst melder sig i det blandede kor, der ellers fylder »Soranerbladet« med stof. Kurt Stecher vil gerne have lidt fornyelse i bladet, og det er vel et ønske, som vi alle har; men jeg vil gerne anholde, når Stecher siger, at det, der nu fylder bladet, kun er til glæde for nogle få. Det passer ikke. »Soranerbladet« i sin nuværende form opfylder et stort ønske fra de fleste læsere, fordi man kan følge med i, hvad der foregår både i Sorø og i Soransk Samfund. De personalhistoriske oplysninger er *ikke* snobberi, idet for eksempel fødselsdagskalenderen

medtager *alle*, som har runde fødselsdage, ligegyldigt om de er dommere eller arbejdsmænd, og de små oplysninger om det jeg vil kalde opnåede resultater i dagligdagen er ikke på nogen måde censureret, idet stoffet som regel indgår til redaktionen fra tilfældige kilder over hele landet. Jeg selv sender ofte sådant stof ind til bladet, idet jeg tror, at det vil interessere de samtidige at vide, om deres klassekammerat er blevet forflyttet fra Odense til Skive etc., etc.

Jeg kan godt forstå Stecher's suk efter lokalt stof fra skolen i dag, og jeg er enig med ham i, at man bør gøre noget ved det, men jeg vil bare benytte lejligheden til at udtrykke min tilfredshed med bladets nuværende linje og samti-

dig hilse det velkomment, hvis redaktøren kan skaffe lidt mere om skolens hverdag. Det var måske en mulighed at man lavede en fast rubrik, der hed »- set med elevens øjne«, og denne rubrik kunne så skrives fast af en (eller flere) gymnasiaster?

Iøvrigt savner vi nyt i »Soranerbladet« fra Soransk Samfunds fynske afdeling, men det kommer vel fra Stecher?

Erik Sanders (S 1941)

Frokosten på Grand Café 1. februar 1973

Ved denne frokost skete det, at *Bonnesen* ('02), som i nu snart umindelige tider har været Nestor, blev »slået« af *Zoffman* ('01); iøvrigt fordelte de 13 fremmødte sig 09-13-21-25-27-29-40-41-64-67-71.

Jonas Bruun bød velkommen – det skal formanden jo, når han ellers er der – og udtrykte sin glæde over, at den interesse, som så mange ademister nærrede (nærer) for husholdningsskolen og dens indbyggere, atter har manifesteret sig, denne gang på det rent kulinarisk faglige område; også rektor Østergård har meldt sig til det madlavningskursus, som begynder 5/2. Så bad han mig of-fentliggøre, at genneralforsamlingen afholdes torsdag 26/4 kl. 20 i Tre Falke's selskabslokaler (det er da vist samme sted som sidst!). Endvidere omtalte han muligheden af en Sorø-tur (Clausen: »Oi-ch!«), den skulle *Karin Mortensen* arrangere (atter CL.: »Stakkels pige!«). Og derefter sagde han bare skål og velkommen.

Men denne gang slap formanden ikke godt fra at negligere traditionerne. Folkets røst – i *Grüners* skikkelse – krævede, at vi sang første vers af Hauchs sang – »dette vers, som i så smukke ord skildrer Sorø, som vi alle holder af. Og det er jo også for Sorøs skyld, at vi stadig kommer sammen«. Grüners ord blev mildnet af drilske bemærkninger om, at Bruun nok havde været brummer, men det var alligevel et godt stærkt indlæg, som viste traditionens kraft og betydning. – At vi så stadig er nogle, som får mere end smil i øjnene ved ordene »den ranke Hjort«, er en ganske anden sag.

Clausen og *Saxtorph* havde nogle *Hubertiana* og *Holteniana* at meddele, og *Mitens* kunne rykke ud med et helt slægtsregister: hans fader Edvard Mitens er fra '07, men ved hjælp af farmoderens brødre John Effersøe (1870) og Poul E. (1889) kunne han nå mere end 100 år tilbage. Da han kom ind på skolen, havde det været en mægtig fordel for ham at »være kendt«: Holten og Fatter havde haft hans far, og Slæveren var klassekammerat med Poul Effersøe. Sorø havde ligget ham i blodet og i luften allerede i realskolen på Færøerne; og konfirmationstøjet var blevet syet i Sorø, så det kun manglede knapperne for at du som uniform. Desuden nævnte han rektor Raaschou-Nielsens store omsorg for de færingere, som var strandet hernede 1940-45. Men derpå blev han inddraget i flere private genealogiske »forhør« angående familien Effersøe/Mitens, og fik øjensynlig stor fornøjelse derudaf.

Jeg ved ikke, om det var tjeneren, der lagde pres på os, men vi brød ret så tidligt op og kunne til gengæld troppe op 8 mand høj, nede på Hviids vinstue, hvor *Brask* ('67) senere sluttede sig til.

Næste gang er den 1. marts kl. 12.15, og i april måned må det blive den 5/4.

N.Sx.

Comedie udi 5 akter

Da 2.g'erne på Sorø Akademi fra den 18.-20. januar opførte skolekomedie, havde man draget skolens næsten 100-årige Holbergkostumer frem af mølposen, idet man i år havde komedien Jacob von Tyboe på programmet.

Det blev en stor succes for de unge comoedianter, da de virkelig formåede at sætte liv i de gamle klude. Opmærksomheden samlede sig først og fremmest om hovedrolleindehaveren (Søren Berg Jensen), der var som skabt til sin rolle som den krigsgale og selvglade Jacob von Tyboe, der som sin rival, den noget støvede magister Tychonius, bejler til Lucilia (Hanne Morthorst), som imidlertid elsker sin Leonard (Børge Blume Jensen). Magisterskikkelsen blev meget overbevisende fremført af Gunner Thor Nielsen, der på imponerende måde havde lært sine replikker, som indeholdt et utal latinske remser og talemåder. De to intrigemagere, Oldfux (Carsten Sloth) og Pernille, der spiller von Tyboe og Tychonius ud mod hinanden, er helt som de skal være, nævnes skal dog, at en så perfekt og slagfærdig Pernilletepe som Marie Louise Niensens er noget af et fund for en skolekomedie.

For at gøre Holbergsproget så levende som muligt havde man til rollen som Peer, von Thyboes tjener, fundet Carsten Dyst, der var i stand til at tale et godt og uforfalsket sjællandsk, som selv ikke fader Holberg kunne have noget at udsætte på. Desuden havde instruktørerne (Jørgen Sams og Søren Berg Jensen) tilladt sig visse sprogændringer et par steder i teksten, således at det blev skolen og et par af lærerne, der måtte stå for skud.

Der var alt, hvad der skulle til for at gøre stemningen Holbergsk, end ikke musik manglede der, idet forestillingen indledtes med spotlight på to kostumerede personer (Lea Dyhr Hansen, flygel og Thomas Jersild Rasmussen, violin),

der på smukkeste vis spillede menuetter af Boccherini, Mozart og Beethoven, denne musikalske optræden udfyldte desuden mellemakterne, således at publikum ikke fik lejlighed til på noget tidspunkt at falde hen - jo, de 2.g'ere forstod sig skam på underholdning.

Karin

Til minde om Børge Hebo

D. 29. Juni 1906 var vi ni Dreng, der med vore Forældre mødte til Optagelsesprøve i Sorø i 3. Mellem. De 8 af os bestod, 1 dumpede, men optoges senere på Herlufsholm. Derefter fik vi udleveret Skolens Indbydelsesskrift, saa vi kunde sætte os ind i Reglementerne og, hvad der nok interesserede os mere, Navnene paa vore kommende Skolekammerater. Der var nogle Præstesønner, hvis Forældre vi kendte og nogle enkelte andre, som jeg vidste Besked om eller kendte personlig, blandt disse Henning Rechnitzer Møller fra Hjørring, hvis Far lovede, at han skulle se efter mig, naar jeg efter Ferien skulde rejse alene til Sorø og hjælpe mig til Rette ved Togsletter ved Færgerne o.s.v. En af Præstesønnerne var Asger Krogsbæk, hvis Far jeg kendte, han var Præst i Tversted i Vendsyssel, mens mit Hjem var i Børglum 2 Mil Syd for Hjørring. Men dem, der interesserede mig mest, var to Sønner af Herredsfoged Hansen i Vestervig. Jeg vidste, at han havde været Enkemand og i hvert Fald havde 2 Sønner og 1 Datter. Sønnerne, Børge og Tage Hansen, var født i 1888 og 1890, Moderen var død allerede i Januar Maaned 1893. Tage kunde overhovedet ikke huske hende, og Børge kun meget dunkelt. 18. Januar 1894 giftede Faderen sig igen med Anna Elisabeth Over-

beck Petersen, Datter af Godsforvalter Heinrich C. G. Petersen og Cathrine Frederikke Overbeck. Brylluppet stod i Børglum Klosterkirke, hvor min Fader var Præst og foretog Vielsen. Godsforvalteren og hans Kone var trofaste Kirkegængere og blev mine Forældres gode Venner.

Da jeg skulde komme til Verden, kom Fru Petersen ned i Præstegaarden, og da jeg var født, overnattede hun hos Mor og tog sig af hende og mig. Hun havde selv en Flok Børn, hvoraf de fleste var nogenlunde jævnaldrende med mine Forældre. Jeg mindes at have hørt om et Par Sønner, men mener ikke jeg har set dem, og endelig 4 Døtre, nemlig foruden Herredsfoged Hansens Kone i Vestervig Agnes Sidonia, der var gift med Sygehuslæge og Distriktslæge i Sorø, Forfatteren Hans Kaarsberg, der efter Sigende har skildret sine Svigerforældres Hjem i Bogen »Folkene paa Nakkebjerg«. De havde en Flok Børn, hvoraf alle Sønderne blev Elever paa Sorø. Søster til Fru Kaarsberg, Harriet Katarina Overbeck Petersen, var gift med Forpagter Poul Brohm paa Bavelse. 4 Sønner derfra har gaaet paa Sorø.

Herredsfoged Hansens 2. Hustru mindes jeg ikke at have set, derimod var der en yngre Søster, Ida Petersen. Hun havde staaet Fadder til mig ved min Daab. Hun blev siden gift med en Nordmand, Henriksen ansat ved Kongsborg Sølvværk.

Da jeg den 19. August 1906 med Bumletog rejste fra Vraa til Sorø for at begynde Skolegangen, fyldtes Kupeen efterhaanden mere og mere af større og mindre Dreng, der rejste mod samme Maal. I Aalborg stødte Svend og Edvard Kindt fra Sæby til og Peder Brix kaldet Pjek, hans Far var Købmand i Aalborg. I Langaa kom Midt- og Vestjyder til, blandt andre Jean Dalgas fra Silkeborg og Brødrene Børge og Tage Hansen fra Vestervig, om hvem jeg jo vidste Besked, men da mødte for første Gang. I Vejle kom Regnar Brincker

med de store Ar i Ansigtet. Der hviskedes om, at han havde været i Tyskland og havde duelleret. Det var selvfølgelig Løgn, saa vidt jeg senere forstod var han engang faldet i nogle Glasskaar og havde forskaaret sit Ansigt. Og der kom Aage Rosenkær, Lærersøn fra Gammel Sole. Lidet drømte vi om, at jeg 37 Aar senere skulde sidde ved hans Dødsleje i Neuengamme og modtage hans sidste Hilsen til Kammeraterne i Sorø.

Klokken halv ni naaede vi endelig Sorø, hvor jeg modtoges af Frk. Rasmussen, der havde et lille Pensionat i Rolighed i Sorø, hvor jeg skulde bo. Sammen med hende var Otto Faber, en Præstesøn fra Refsnæs, som jeg skulde dele Værelse med.

Morgenen efter fulgtes Ebbe Andersen, Poul Tønnesen, Otto Faber og jeg, der boede i samme Pensionat, gennem Klosterporten til Skolen. Vi blev samlet klassevis og førtes til Lovsangssalen, hvor Overlærer Wiese gik langs Rækkerne og talte os op. Lærerne traadte ind, og endelig kom én jeg kendte, Børge Hansen. Han satte sig ved Orgelet og spillede til Morgensangen. Han var Organist for os det første Aar jeg gik i Skolen. Han spillede ogsaa i det Skoleorkester, der under Ledelse af Sanglæreren, Kirkens Organist Emil Jæhnigen, og Overlærer Lauritsen stundom gav Koncerter paa Skolen.

Nogle Dage senere fulgtes jeg efter Skoletid med Ulf Kaarsberg hjem til Søgade for at hilse paa hans Moder. Der traf jeg hendes ca. 30 Aar yngre Veninder Ellen og Maud, Døtre af Amtmand Grotthoff, der næsten boede som Naboer til Distriktlægens. Senere kom ogsaa Børge Hansen paa Besøg. Fru Kaarsberg var jo blevet hans Moster ved Faderens andet Giftermaal. Dette har maaske bidraget til at Børge og Tage kom paa Sorø. Maaske har de to Brødre boet hos Kaarsbergs, til de blev Alumner.

En Maaned Tid senere blev det paa Skolen meddelt, at de for eftertiden

hed Hebo. Deres Fader tog dog ikke Navneforandring.

Paa Dronning Louises Fødselsdag den 31. Oktober holdtes Kongeballet. Det viste sig, at Børge Hebo var »Baljon« og skulde aabne Ballet med Amtmandens ældste Datter Ellen Grothoff og siden ogsaa fortsatte han i en Dans med Maud Grothoff. Og han optraadte ikke i Skolens Uniform. Til Sommer skulde han op til Studentereksamen. Da skulde han møde i Kjole, den var allerede anskaffet og benyttedes første Gang ved Kongeballet. Derimod mindes jeg ikke, at de vordende Studenter optraadte med hvid Vest. Det var maaske endnu ikke blevet moderne.

Ved Sommerens Eksamen blev Børge Hebo saa Student uden at udmærke sig særligt, og om Efteraaret var han igen i Sorø for at deltage som gammel Soraner i Kongeballet. Hans Broder Tage blev Student om Sommeren, og ham mødte jeg aldrig senere, og der gik adskillige Aar, før jeg atter traf Børge.

Han blev cand. jur., og i 1915 ansat i Finansministeriet. I 1916 blev han Sekretær ved Gesandtskabet i Konstantinopel, indtil han i Oktober 1919 vendte tilbage til Finansministeriet, hvorfra han 1. December samme Aar blev Politifuldmægtig i Odense. I hele denne Tid mødtes vi ikke og hørte intet til hinanden. I 1911 var jeg blevet Student og i Sommeren 1915 theologisk Kandidat. Derefter blev jeg i 1 Aar uordineret Medhjælper i Hvilsager og Lime paa Djursland hos Pastor Thorvald Poulsen, der var Medlem af Folketinget. 1916 blev han Kirkeminister og jeg Soldat i Aalborg med Afgang som Kornet, da jeg i 1918 blev udnævnt til Sognepræst i Nørbæk, Sønderbæk og Læsten mellem Randers og Viborg.

Samme Aar fik jeg fra en Avis i Randers sendt nogle Bøger til Anmeldelse. Blandt dem en med Titlen: Den muntre Død. Forfatteren var Tage Helbo. Jeg læste den og fandt den meget lovende.

Men det blev Tages eneste, siden hørte eller saa jeg intet til ham, og i 1951 døde han i København som Overretssagfører og Sekretær i Københavns Byret.

Ved Genforeningen blev jeg forflyttet til Egen Sogn paa Als, hvor jeg den 16. Marts indtraadte i Frimurerordenen. Og saa mødte jeg igen Børge Hebo, og saa blev det Venskab for Livet.

Han var i 1936 blevet Politimester i Esbjerg. Jeg kom der jævnligt som Instruktør og var i Reglen Gæst i hans Hjem, hvorfra jeg har mange gode Minder. Bogtrykker Rosendal var ordf. Mester. Da han ofte som fremtrædende Organisationsmand var paa Rejse og forhindret i at føre Logen, var det Hebo, der traadte til og dels af den Grund, dels fordi han ogsaa ofte fungerede som Organist i Logen, blev han meget afholdt af Brødrene.

Det var jo forøvrigt vanskelige Aar. Han sad paa noget af en Uriaspost som Politimester i Esbjerg. Mange Forhandlinger med Tyskerne sled haardt paa ham. I Forvejen var hans Nerver ikke alt for stærke. Han gav dog ikke efter for Presset, men varetog trofast de Op-gaver, der blev ham betroet. Da han i 1958 gik af som Politimester, flyttede han til Espergærde, hvor han sluttede sig nær til de gamle Kammerater og Venner fra Sorøtiden. Han mødte trofast til de maanedlige Soranerfrokoster i København og spillede altid til Sangene. Han fortalte om Glæden ved Arbejdet i sin Have, om sine sjældne Blomster og hyggede sig med Samtale om gamle Dage og drog gode Minder frem.

Da Alderen gjorde sig gældende, og han solgte Hus og Have i Espergærde, flyttede han til Brede i Virum Sogn. Det var jo nær ved København, og naar Helbredet tillod det, mødte han stadig trofast første Torsdag i Maaneden til Frokostmøderne med unge og gamle Kammerater og spillede til Sangen og

fremdrog med stilfærdigt Lune Træk fra svundne Dage, som var ved at blegne for mange af os andre.

Det hændte, at hans Kræfter ikke slog til, saa hans Plads ved Bordet stod tom. Derfor blev det en Festdag, da han efter en Svaghedsperiode atter mødte frem den 7. December og slog an til »Jeg ved et Sted, som jeg har elsket længe, dets Navn skal aldrig i mit Hjerte

dø« og havde et Par glade Timer sammen med gamle Venner.

Dagen efter døde han, efterladende Hustruen Thora Ingeborg Moltke Langhoff med hvem han siden 1921 havde levet i et barnløst Ægteskab.

Men alle vi, der kendte ham og holdt af ham, ærer Mindet om en god og trofast Ven og Kammerat, i Sandhed en Ven, i hvem der ikke var Svig.

Aage Dahl (S 1911)

8. og 9. klasse på akademiet?

Sorø Akademis skole har holdt møde for forældre til hjemmeboende børn i 1., 2. og 3. real samt 1. g., og desuden havde skolen inviteret forældre til elever, der begynder i 1. g. efter sommerferien.

»Sjællands Tidende« skriver, at der mødte 150 lokalt boende forældre, og det er det største opbud af lokale forældre, man endnu har set på skolen.

På mødet blev der i øvrigt givet oplysning om valgmulighederne efter 2. og 3. real og 1. g. ved gymnasieoverlærer Sv. E. Worm og lektor Goeskjær, og adjunkt Boolsen gav en orientering om russisk-undervisning. Der undervises i russisk i den nuværende 3. g., og det er den første klasse, der er kørt igennem med russisk til studentereksamen. I den nuværende 1. g. er der ikke russisk. Der skal melde sig mindst syv til russisk, hvis faget skal på skemaet i den kommende 1. g.

Den nye skolelov vil betyde store forandringer på Sorø Akademis skole. Hvis den bliver vedtaget, som det ser ud til, forsvinder realafdelingen, og spørgsmålet er så, hvad skolen får i stedet.

– Jeg vil foreslå, at vi af hensyn til udlandsdanskere og andre, der har brug for en kostskole som Sorø Akademi, den eneste statsskole, der i dag har 1. og 2. real, får lov til at oprette 8.–9. klasse, siger rektor. Mit synspunkt er, at Sorø med dens omegn er et usædvanligt sted at opleve sin drengetid.

Hvis vi ikke får 8.–9. klasse, får vi formentlig HF. Det er jo ved at blive en skoleform for de 16–19 årige.

Hvis den nye skolelov træder i kraft som ventet, vil det i år – efter sommerferien – være sidste gang, Sorø Akademi modtager lokale elever på 1. reals trin.

En anden udvikling

(Til Kurt Stecher)

Jeg er helt enig med dig i, at bladet savner noget relevant stof. Det ville være ønskværdigt, om det bragte nyhedsstof fra vor skole i stedet for disse alenlange kulturelle, halvfilosofiske taler. Men det skyldes nok, som så mange andre steder i vort samfund, at dem, der kommer med indlæggene, er en slags »Tordenskjolds soldater«, fordi vi andre ikke gider tage bladet fra munden. På den måde skal bladet jo blive noget ensidigt præget.

Men så spørger jeg: Hvordan skal bladet kunne gennemgå en udviklingsproces, når du selv fornægter enhver udvikling, hvad angår den gamle skole?

Jeg husker, som det var i går, da jeg første gang kørte ind gennem Klosterporten og kom ud på Store Plads. Det var jo en helt anden verden, noget overjordisk. Det tilhørte i hvert fald ikke denne verden. Men så meget mere overrasket blev jeg, da den gruppe elever, som du mener aldrig burde have været elever på vor gamle skole, satte uniformoprøret i gang; thi det viste dog, at der rørte sig et og andet herinde. Det viste, at der gik en snor ud gennem Klosterporten til verden udenfor, og at vor gamle skole ikke stiltiende gik sin undergang i møde, men at den trang til at gøre op med autoriteterne også gav genklang i vor lille lukkede samfund. Det viste, at den levede. Og sådan må det

også være, for hvis vi skal uddannes og opdrages til det samfund, hvor vi skal søge vor plads bagefter, så er det ikke relevant, at vi lukker os inde. Vi må have nogle rettesnore med hensyn til, hvad der rører sig i vort samfund, hvordan det fungerer og reagerer. Der er for mig ingen vej uden om denne demokratisering og skal heller ikke være det.

At vor gamle skole har mistet sit ry som kulturens højborg, skulle vel være klart for enhver, men at den kunne kompensere for dette ved at være udadvendt mod samfundet og føle sig som en del af dette og derigennem hæve sig op til nye fortjenester, er en mulighed, som i høj grad kunne give os vort gamle adelsmærke tilbage, sådan at du fortsat kunne indgyde andre mennesker ærefrygt, når du nævner Sorø Akademi.

Med soransk hilsen

Ole Riis, student '71

Da jeg blev »dus« med Rektor Raaschou Nielsen!

I 1928 rejste jeg ud til Venezuela, og når jeg kom hjem på besøg, aflagde jeg, selvfølgelig, visit på Sorø Akademi, hvor jeg forud havde aftalt med Rektor om at fortælle eleverne noget om mine oplevelser. Jeg tror, at det var under en ferie i 1935, at jeg aflagde et sådant besøg og opsøgte Rektor.

Vi sad henne i hans kontor og talte sammen, og ved en lejlighed sagde han De til mig, og jeg bad ham gøre mig den store tjeneste at titulere mig som i gamle dage med du.

Så svarede Rektor mig, at det ville han gerne, men på den betingelse, at jeg også sagde du til ham. Jeg svarede ham, at det ville blive vanskeligt for mig, men jeg ville sætte stor pris på at forsøge, men der sad jo da endnu den gamle respekt for Rektor i blodet.

Da jeg om aftenen kom på talerstolen oppe i Festsalen, efter at Rektor havde

introduceret mig, var det med stolthed, at jeg begyndte: Rektor, jeg takker DIG mange gange, fordi DU har givet mig lov til at tale til DINE elever... ja, dengang var man jo endnu ikke blevet overdemokratiske, så jeg kunne se på eleverne den forbavselse: Han siger minsandten d util Rektor. – Jeg steg enormt i deres agtelse, og så kunne jeg fortsætte med oplevelser ude i det fremmede.

Efter 44 år ude i Syd- og Centralamerika er jeg vendt hjem for at lægge mine ben bag højens bautasten, selvfølgelig har jeg aflagt besøg på Akademiet, og jeg har sporet, at bagved den moderne demokratiseren ligger der dog stadig respekt for rektor, som jeg fik indtryk af at de alle holdt af, men det er da for resten ikke mærkeligt, for han er jo dog selv gammel soraner.

John E. Lütchen-Lehn (S 1916)

Dødsfald

Asser Børge Nygaard

* 14. januar 1921 – † 26. december 1972

Asser Nygaard, hvis fader var digteren Fredrik Nygaard – også soraner – blev 1939, et års tid efter realeksamen, ansat i Østifternes Hypotekforening, hvor han forblev efter sammenslutningen med Københavns Hypotekforening. Det var denne sammenslutning, der blev til Byernes Hypotekforening.

Hans Christian Peter Nørregaard Meinig Borch

* 27. april 1901 – † 14. januar 1973

Hans Borch fik efter studentereksamen handelsuddannelse både herhjemme og i udlandet. Han blev befragter hos C. K. Hansen, men oprettede eget firma i 1927. Fra 1942 til 1945 var han direktør i K.K.K.K. Derefter etablerede han sig igen med privat virksomhed.

Einar Faber Aarsleff

* 20. juli 1885 – † 15. januar 1973

Einar Aarsleff havde familiemæssigt stærke Sorø-forbindelser. Hans far apoteker Aarsleff var soraner (S 1869), og hans kone Inger Lotz var af Sorø-slægten. Aarsleff kom som ung jurist til Sydsjælland, hvor han var ansat ved flere dommersæder, indtil han 1916 blev ansat ved Københavns skattevæsen. Et par år senere flyttede han over i Grundejernes Hypotekforening, hvor han forblev indtil aldersgrænsen.

Niels Brock Ulrich

* 29. november 1903 – † 26. januar 1972

Niels Ulrich (R 1920) kom efter uddannelse på sin fars ejendom Skjoldmose på et tre års ophold i Letland, Lithauen og Østtyskland, men vendte hjem og blev forvalter på større ejendomme, indtil han overtog Skjoldmose. »Berlingske Tidende« skriver bl. a.:

Godsejer Ulrichs største fritidsinteresse var ridesporten. Han havde været næstformand for Fyns Rideklubs Svendborg-afdeling og senere for Svendborg Rideklub og formand for A/S Ridehus og for byggeudvalget og var dermed en af de ledende kræfter for etableringen af det ny ridehus i Svendborg, hvor han blev formand for den selvejende institution Svendborg Ridehus. Også på landsplan gjorde godsejer Ulrich et stort arbejde for ridesporten blandt andet som Fyns repræsentant i Dansk Rideforbunds hovedbestyrelse. De store årlige hestetævner på Brahetrolleborg nød hans bevågenhed, og han var mangeårig formand for Brahetrolleborgforeningen.

Godsejer Ulrich var et hjerteligt, hjælpsomt og ligefremt menneske, der engagerede sig stærkt i alt, hvad han påtog sig.

Carl Bistrup

* 22. juli 1881 – † 26. januar 1972

Carl Bistrup var endnu i sin høje alder et af Soransk Samfunds mest interesserede medlemmer. Læsere af Soranerbladet vil også fra de seneste år huske flere indlæg fra hans hånd.

»Berlingske Tidende« skriver bl. a. om ham:

Bistrup havde altid været anerkendt som en meget dygtig forstmand. I man-

ge år var han – efter sin far – skovrider på Torbenfeld ved Mørkøv, hvor han i øvrigt også en tid fungerede som godsforvalter. Gennem årene havde han også ansvaret for flere skove under Sophienholm og Knabstrup Hovedgaard. Da han tog sin afsked, flyttede han til Nr. Valenderød ved Tølløse. I en årrække var han censor ved forsteksamen på Landbohøjskolen og havde i øvrigt i tidens løb udført en række forstvidenskabelige studier og skrevet artikler om sin videnskab i fagskrifter såvel herhjemme som i udlandet. I mange år var han sagkyndig vurderingsmand ved skoves vurdering til ejendomsskyld, og han havde været medlem af vurderingskommissionen for naturfredning i Holbæk amt. Fra sin ungdom var han religiøst præget, og han var en kendt taler ved kristne møder mange steder.

Gamle soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har rund fødselsdag i april 1973:

5. Kioskejer *Karl Gustav Andersen* (f. 1903), Hestetorvet 5, 4000 Roskilde.
5. Forretningsfører *Holger Nielsen* (f. 1923), H. P. Simonsens Allé 133, 5250 Fruens Bøge.
6. Oberstløjtnant *H. M. G. Buch* (f. 1893), Provstevænget 5, 4000 Roskilde.
6. Fru proprietær *Bente Rasmussen født Bøttger* (f. 1923), Fuglsangaard, 4160 Herlufmagle.

7. Civilingeniør *Ebbe Andersen* (f. 1893), Vissinggaard, 8740 Brædstrup.
8. Grosserer *Aage Waarst* (f. 1898), Østergade 30, 8860 Ulstrup.
8. Advokat *Carl Christian Clasen* (f. 1903), Bornakke, 4700 Næstved.
9. Politiassessor *Willy Lund* (f. 1913), Trimlebakken 1, 6800 Varde.
9. Købmand *Mogens Madsen* (f. 1923), Vestervang 32, 2500 Valby.
10. Gymnasielærer *Ole Olesen* (f. 1923), 239 Flensburg, Am Burgfried, Tyskland.
11. Fru *Gudrun Elisabeth Isbøll* (f. 1898), Agerkær 15, 2610 Rødovre.
11. Repræsentant *Axel Christiansen* (f. 1913), Randkløve Allé 118, 2770 Kastруп.
12. Fhv. overtrafikassistent *Valdemar M. Bjerre* (f. 1898), Turesensgade 7C, 1. th., 1368 Kbhn. K.
12. Repræsentant *Axel Sigurd Hansen* (f. 1898), Sallingvej 35, 2720 Vanløse.
14. Landinspektør *Jens H. Vestergård Nielsen* (f. 1913), C. N. Petersens Vej 28, 2000 Kbhn. F.
15. Dyr læge *Folmer P. Dalsgaard* (f. 1903), Bülowvej 21, 4230 Skælskør.
18. Skuespillerinde *Lulu Ziegler* (f. 1903), Niels Brocksgade 4, 1574 Kbhn. V.
20. Godsejer *Erik Clausen* (f. 1888), Kristinedal, Østra Ljungby, Sverige.

20. Malermester *Christian Bjødstrup*

Andreasen (f. 1913), Storgade 5, 4180 Sorø.

24. Oberst *Knud van Wylich-Muxoll* (f. 1913), Gøngehusvej 12, 2950 Vedbæk.

24. Læge *Poul T. Underbjerg* (f. 1923), V. Voldgade 4, 4874 Gedser.

25. Maskinsnedker ved DSB *J. O. Chr. Olsen* (f. 1898), Jyllingevej 25, 2720 Vanløse.

25. Assistent i Geodætisk Institut *Kaj Valentiner* (f. 1903), Høje Skodsborgvej 14, 2942 Skodsborg.

26. Kommunaldirektør, cand. jur. et polit. *Hans Nielsen* (f. 1903), Vesterbro 1, 9000 Aalborg.

30. Manufakturhandler *Espen Kjærsgaard* (f. 1903), Valdemarsgade 6, 4100 Ringsted.

30. Overgartner *Jens Chr. Clausen* (f. 1913), Raaby, 8970 Havndal.

En ung australsk pige, den 17-årige Francie Seith fra Kadina i South Australia, er kommet til Sorø på Rotaryudveksling for at se, hvordan man lever på den anden side af kloden og gå i skole et år på Sorø Akademi.

* * *

Restaureringen af »Regensen« på Torvet i Sorø er for det kommende finansårs vedkommende bremset af undervisningsminister Knud Heinesen, der har strøget en ansøgning på 610.000 kr. af finanslovforslaget for 1973-74. Det betyder bl. a., at den indvendige istandsættelse af den 300 år gamle bygning udskydes på ubestemt tid.

* * *

Efter påbud fra direktoratet for gymnasieundervisningen vil Sorø Akademis skole afskaffe uniformen helt efter sommerferien. Påklædningen blev allerede i efteråret givet fri for de hjemmeboende elever, og når det nye skoleår begynder, kan også alumnierne klæde sig i det tøj, de vil.

- Jeg har gjort, hvad jeg kunne for at bevare uniformen, siger rektor Arne Østergaard til »Sjællands Tidende«, men jeg kan ikke sætte mig op mod overordnede myndigheder.

* * *

Axel Liebmann (S 1923) har på årsmøde i Dansk Selskab for Almen Medicin fået overrakt Pharmaciaprisen.

Noter

Da lektor Norddahl Svendsen den 20. januar blev 70 år, blev han hyldet med en stor artikel, som bar overskriften: »Ukuelige menneske«. Artiklens emne var - udover selve hyldesten - oplysninger om Norddahl Svendsens enorme aktivitet, som også Soranerbladet fornylig bragte stof om.

Læge Flemming Frølund, Roskilde sagde som talsmand for bestyrelsen bl. a. følgende til Axel Liebmann: - En rigt facetteret, kulturelt og samfundsmæssigt engageret læge er af vital betydning for almenmedicinen, såvel i nutid som fremtid. Du er en fornem repræsentant for både nutidens og fremtidens almenmedicin, og derfor har bestyrelsen ønsket at tildele dig prisen.

* * *

»Politiken« bringer 3. februar en artikel om »Manden bag papirbjergene«. Den handler om direktøren for landbrugsministeriets EF-direktorat, V. S. Begtorp (S 40), gennem hvis kontorer en halv million aktstykker vil passere på et år.

* * *

Lørdag den 10. marts åbner H. Holst Andersen (54) en udstilling af nye arbejder, *skulptur i vert-de-gris, messing og sølv*, i Erling Haghfelt Galleri, Bredgade 67-69. Udstillingen varer til og med den 23. marts. (Mandag-fredag kl. 11-17.30, lørdag kl. 11-15).

Det bliver tredje udstilling samme sted (tidligere i -71 og -68). Skulpturerne er udført direkte ved drivning (optrækning) af metalpladen.

Vert-de-gris er frembringelse af naturlig ir på kobber.

Adresseændringer bedes meddelt til

SORANSK SAMFUND: Kassereren

Civilingeniør S. Kamman

Tobaksvejen 10

2860 Søborg

Tlf. (01) 69 11 44

Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion

Otto Fog-Petersen

Carl Plougsvej 27

3460 Birkerød

Tlf. 81 51 80

SORANERBLADET: Ekspedition

Erik Sanders

Tange

8850 Bjerringbro

Palm Greisens Eftf.

**SVEGARDS
BOGHANDEL
SORØ**

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

THOR-VASK

NÆSTVED
TELEFON 72 25 50

**SORØ
BOGHANDEL**
v/o. Nordentoft

Advokat

HARALD QVIST

Landsretssagfører

Mødeberettiget for Højesteret

Frederiksberggade 25

(01) 12 32 64

Lrs. G. Tage Nielsens øftf.

*SORANER! hvornår gik du sidst tur i Filosofgangen
med din kone?*

*Ring og hør prisen på vort
weekend-arrangement!*

Hotel POSTGÅRDEN (03) 63 22 22

BANKEN
for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

*gælder det SPHAGNUM så tal med
PINDSTRUP MOSEBRUG ¹/₈
PINDSTRUP
8550 RYOMGÅRD
TLF.: (06) 39 61 00*

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

Her er plads til en
lille annonce!

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 TV
79 KØBENHAVN V

aromatic

sparer Dem
**19 dage
om året!**

Officielle undersøgelser har vist, at De sparer op til 151 timer om året, når De lader aromatic lave kaffen. Det svarer til 19 arbejdsdage å 8 timer!

Det er den nemme betjening og lynhurtige rengøring, der gør aromatic til den mest tidsbesparende kaffemaskine. - Samtidig er De sikret en avanceret maskine, der er konstrueret efter det kalkholdige danske vand og derfor giver Dem minimal vedligeholdelse.

aromatic er i elegant design til vægophæng. Såvel beholder som kande er i kraftigt metal, og ingen af delene kan væltes af „små pillinger“ som derved undgår at få kaffe og varmt vand over sig. Rummer 10-12 kopper.

**Prøv aromatic
i 14 dage**

Fuld begejstring - eller De får pengene tilbage. (Dette tilbud gælder indtil 1/1 1973).

Vejl. udsalgspris kr. 348,-.

fog

FOG & MØRUP A/S

**Her er plads til en stor
annonce!**

Ring til SANDERS på (06) 65 85 85